

خرده گزارش

صعود شیرهای آفریقا با فرماندهی کاپیتان

بالاخره زمان ایفای نقش کالیدو کولیبالی به عنوان قهرمان و ناجی سنگالی‌ها فرا رسید و کاپیتان با به ثمر رساندن گل برتری نماینده آفریقا به این تیم برای کسب پیروزی ۲ بر یک مقابل اکوادور به رده دوم گروه A صعود کرد تا همراه با هلند راهی مرحله یک هشتم نهایی شود.

شیرهای ترانگا در حالی به میدان رفتند که یک امتیاز کمتر از اکوادور داشتند اما با تحمیل قدرت‌شان به حریف در نیمه اول از روی نقطه پنالتی دروازه را باز کردند. اسماعیل سار این پنالتی را به دست آورد و با گل کردن آن تیمش را ۱-۰ صفر جلو انداخت. این گل اما نمی‌توانست منجر به پیروزی سنگالی‌ها شود چرا که مویزس کایسیدو برای اکوادور در دقیقه ۶۷ گل تساوی را به ثمر رساند. سه دقیقه بعد بود که وقت نقش آفرینی کولیبالی فرا رسید و ستاره چلسی در نقش بازیکن سرنوشت‌ساز میدان ظاهر شد.

کاپیتان سنگال، درست زمانی که تیمش واقعاً به او نیاز داشت، قدم پیش گذاشت و با یک ضربه پایانی عالی، برد را برای تیمش به ارمغان آورد. اشتباهی که سنگالی‌ها مرتکب شدند عقب‌نشینی آنها پس از گل اول‌شان بود و تماشای سطح بالای بازی اکوادور هم تعجبی نداشت. با این حال، پاسخ سنگال سریع و چشمگیر بود. یک ضربه ایستگاهی به داخل محوطه جریمه ارسال شد و کولیبالی اولین گل ملی خود را برای کشورش زد، گلی که شاید در ادامه دوران بازیگری‌اش در رده ملی یا حتی باشگاهی مهم‌تر از آن را نزنند.

برخلاف کولیبالی که قهرمان میدان بود، پیرو هینکاپی، مدافع اکوادور که روی هر دو گل سنگال مقرر بود بدون شک لقب بدترین بازیکن میدان را به خودش اختصاص می‌دهد. پی بردن دلیل برخورد او با سار در نیمه اول که برای داور چاره‌ای جز اعلام پنالتی باقی نگذاشت، سخت بود. زمانی هم که کولیبالی گل دوم سنگال را زد، هینکاپی محو بود. وقتی ضربه ایستگاهی ادریسا گونیه به داخل محوطه جریمه ارسال شد، به نظر می‌رسید که مدافع اکوادور در مسیر انتر والنسیا قرار گرفته و مانع از دفع صحیح توپ شد. در نتیجه توپ به کولیبالی رسید و اتفاقی افتاد که منجر به حذف تیمش شد.

امریکا از یک گروه دشوار جان سالم به در برد. صعود به مرحله یک شانزدهم نهایی در حالی رقم خورد که مردم آمریکا پشت سر تیم‌شان قرار دارند و بعد از سال‌ها از تماشای فوتبال کشورشان لذت می‌برند.

نابرده رنج گنج میسر نمی‌شود
تحقق رؤیای بزرگ آمریکا

سه‌شنبه شب ایران و آمریکا در آخرین بازی گروهی خود به مصاف همدیگر رفتند و آمریکا با تک گل کریستین پولیشیج برنده این بازی شد و با این برد یک قدم به قدرتی که قصد تبدیل شدن به آن را دارد نزدیک شد. گل نیمه اول کریستین تمام چیزی بود که آمریکا به آن نیاز داشت و حالا این تیم در مرحله بعدی به مصاف هلند خواهد رفت. برای سال‌ها صحبت از این بود که فوتبال آمریکا باید تبدیل به یک ورزش مهم در این کشور شود و تیم ملی آمریکا نیز تبدیل به یک تیم بزرگ شود که بسیاری باور دارند می‌تواند باشد. غول فوتبال آمریکا هنوز بیدار نشده است و شاید سال‌ها طول بکشد که بتوان لقب غول را برای آن انتخاب کرد. اما فوتبال یا ساکر (اصطلاحی که آمریکایی‌ها برای فوتبال به کار می‌برند) هنوز هم به دنبال احترام است.

فوتبال آمریکا

۹ دقیقه وقت‌های اضافه بازی برای آمریکا تمام نشدنی به نظر می‌رسید زیرا تحت فشار شدید ایران قرار داشتند و هر لحظه ممکن بود برتری و صعود را با هم از دست بدهند. غیبت هشت ساله آنها از جام جهانی نیز درست همین حس و حال را برای آنها داشت و آمریکایی‌ها بشدت دنبال چنین لحظه باشکوهی بودند. اما حالا فوتبال آمریکا به صحنه‌ای بزرگ بازگشته است اما مسیر سختی را پشت سر گذاشت. هر چند هیچ‌کس اهمیتی نخواهد داد و تنها چیز مهم این است که آمریکا بازگشته است. آمریکا از یک گروه دشوار جان سالم به در برد. صعود به مرحله یک شانزدهم نهایی در حالی رقم خورد که مردم آمریکا پشت سر تیم‌شان قرار دارند و بعد از سال‌ها از تماشای فوتبال کشورشان لذت می‌برند.

کمرن کارتر و ویکرز

کارتر و ویکرز جایگزین واکر زیمرن شد، بازیکن ثابت قدیمی که در هر دو بازی گروهی از اول در ترکیب قرار داشت. نیمکت‌نشینی زیمرن درخواست بزرگی از سوی برهالتر بود، بویزه با توجه به این واقعیت که کارتر و ویکرز و تیم ریم مدافع آمریکا هرگز با هم بازی نکرده بودند. این حرکت برهالتر مثل یک نبوغ بود. کارتر و ویکرز که احتمالاً به دلیل توانایی‌اش در مهار مهاجمان ایران وارد بازی شده بود، عملکرد خوبی داشت.

کریستین پولیشیج

او بعد از تک گل خود نتوانست شادی کند با اینکه همه می‌دانند چقدر مشتاق این کار بود. سوپرستار تیم فوتبال آمریکا، نهایتاً به آن چیزی که می‌خواست رسید، او در دو بازی اول گروهی جلوه‌هایی از درخشیدن نشان داده بود و در این بازی خودش را ثابت کرد. در زدن این گل که آمریکا را به مرحله حذفی رساند، پولیشیج ریسک کرد و خود را در معرض یک مصدومیت شدید قرار داد. این گل ارزشش را داشت. او بعد از مصدومیت به زمین برگشت اما اصلاً شبیه بازیکن پیش از مصدومیت نبود و در نهایت نیز تعویض شد. در واقع این مصدومیت جنبه‌ای اسطوره‌ای به گل او بخشید. حالا او یک ستاره تمام عیار و یک اسطوره در فوتبال آمریکاست. گل پولیشیج در دل تاریخ فوتبال این کشور جا گرفت و باعث شد علاقه‌مندی به فوتبال در آمریکا بیشتر شود.

همه چیز روی دوش مسی:
قهرمانان کوپا
ناپدیدهای قطر

ایمان گودرزی روزنامه‌نگار

کاپیتان مسی چالش قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۲ را در بازی مقابل مکزیک آغاز کرد، اما تا این لحظه بسیاری از بازیکنان قهرمان کوپا آمریکا در قطر مطابق انتظار عمل نکردند. لیونل مسی بعد از بازی با مکزیک گفت: «بار سنگینی روی دوش ما است، روزی طولانی را پشت سر گذاشتیم و بازیکنان به خاطر باخت غافلگیرانه مقابل عربستان سعودی عصبی بودند.» حتی امیلیانو مارتینز دروازه‌بان آرژانتین اعتراف کرد که بعد از باخت به عربستان با یک روانشناس صحبت کرده است. او در مصاحبه‌ای گفت: «خیلی زجر کشیدم. آنها دو شوت به من زدند و من هر دو را گل خوردم، ۴۵ میلیون آرژانتینی چشم‌شان به عملکرد من است و باید بهتر کار کنم.» همین اتفاقات مسئولیت مسی را بیشتر کرد، ستاره پاریس با اینکه دروازه عربستان را از روی نقطه پنالتی باز کرد اما نیمه دوم محو بود و در یک قدمی حذف تحقیرآمیز در آخرین دوره حضورش در جام جهانی بود. در جام جهانی هرگز یک بازیکن به تنهایی نمی‌تواند تیم را قهرمان کند.

مردم دوست دارند بار دیگر افسانه‌ای که مارادونا به تنهایی در جام جهانی ۱۹۸۶ رقم زد را ببینند، اما فراموش کرده‌اند که حضور بازیکنانی مانند خورخه والدانو، خورخه بوروجا و خورخه لویس براون در این قهرمانی بی‌تأثیر نبود. اگر آرژانتین لیونل اسکالونی امیدي به تقلید از آن تیم داشته باشد، ضروری است که بازیگران نقش دوم تیم نیز وظیفه خود را به خوبی انجام بدهند. بنابراین، ناپدید شدن بازیکنانی که سال گذشته در کوپا قهرمان شده‌اند برای این تیم وضعیت نگران‌کننده‌ای ایجاد کرده است. غیبت جیوانی لوسلسو به دلیل مصدومیت ضربه بزرگی به اسکالونی بود و با توجه به عملکرد ضعیف لئاندرو پاردس و رودریگودی پائول که سال گذشته در پیروزی ۱-۰ صفر مقابل برزیل در ریو در کنار لوسلسو فیکس بودند، او حالا یک مشکل اساسی در خط میانی دارد، هر دو تاکنون عملکرد افتضاحی داشته‌اند.

پاردس پس از نمایش وحشتناک خود در برابر سعودی‌ها برای بازی با مکزیک کنار گذاشته شد، این در حالی بود که دی پائول هم نتوانست مقابل مکزیک عملکرد خوبی از خود به جای بگذارد و در مجموع ۱۶ بار توپ را لو داد. تا اینجا کار، این دو خط هافبک فقط یک وجه مشترک داشتند؛ هر دو این فصل با حضور کمی در ترکیب باشگاه‌های خود به قطر رسیدند. از طرفی لاوتارو مارتینز هیچ بهانه‌ای برای عدم درخشش خود ندارد. این بازیکن ۲۵ ساله در اکثر بازی‌های فصل ۲۰۲۳-۲۰۲۲ سری آ خط حمله اینتر را رهبری کرده است، اما نگرانی این است که او هم در بدترین دوران خود به سر می‌برد.

بنابراین، انتظار می‌رود جولیان آوارز ۲۲ ساله که عملاً شاگرد هالند در سیتی به حساب می‌آید مقابل لهستان فیکس شود. مشکل این است که اگر اسکالونی تصمیم بگیرد لاوتارو را نیمکت‌نشین کند، هیچ مهاجم نوک دیگری در اختیار ندارد. تیمی که تا قبل از شروع جام جهانی ۳۶ بازی بدون شکست را پشت سر می‌گذاشت، حالا می‌داند که باخت دوم در فاصله یک هفته، آنها را از تورنمنتی خارج می‌کند که بسیاری معتقد بودند آنها شانس اول قهرمانی در آن هستند. اما حالا به نظر می‌رسد که آرژانتین برای قهرمانی به جادوی بیشتری از مسی نیاز داشته باشد!

